

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 14 ust. 4, art. 58 ust. 2 i art. 58 ust. 3 rozporządzenia 528/2012⁽¹⁾, działając ultra vires/przekraczając swoje kompetencje i naruszając uzasadnione oczekiwania strony skarżącej poprzez ustanowienie ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja dopuściła się oczywistych błędów w ocenie i naruszyła zasadę pewności prawa oraz obowiązek uzasadnienia, poprzez ustanowienie ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła zasadę pewności prawa i zasadę uzasadnionych oczekiwań, poprzez ustanowienie ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych mimo że nie ustała istnienia „poważnych obaw”, odchodząc tym samym od własnych wytycznych.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 1 ust. 1 rozporządzenia 528/2012 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej poprzez ustanowienie ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła zasadę pewności prawa, dokonała błędnych ustaleń faktycznych i dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, nie uwzględniając wszystkich istotnych informacji przy wprowadzaniu w zaskarżonym rozporządzeniu wymogu oznakowania w odniesieniu do warunków przechowywania wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 67–68, 129 i pozycję 31 załącznika XVII do rozporządzenia REACH⁽²⁾ oraz nie uwzględniła wszystkich istotnych informacji i przekroczyła kompetencje służące jej na podstawie art. 14 ust. 4 rozporządzenia 528/2012, poprzez ustanowienie w zaskarżonym rozporządzeniu ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych, zawężając ograniczenia obowiązujące na podstawie rozporządzenia REACH.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/1950 z dnia 14 października 2022 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia krezotolu jako substancji czynnej przeznaczonej do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (Dz.U. 2022, L 269, s.1).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. 2012, L 167, p.1).

(³) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2023 r. – Feport/Komisja

(Sprawa T-17/23)

(2023/C 179/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Federation of European Private Port Operators (Feport) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokat, B. Le Bret)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że Komisja zaniechała działania w sprawie SA.33828 – grecki system podatku tonażowego, ze względu na niewszczęcie przez nią formalnego postępowania wyjaśniającego przeciwko Grecji, a w każdym razie niezajęcie jasnego stanowiska zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) 2015/1589⁽¹⁾ i art. 108 TFUE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że wszystkie przesłanki beczynności na podstawie art. 265 TFUE są w niniejszej sprawie spełnione i że z owej beczynności wynika szereg naruszeń traktatów Unii Europejskiej, zasad i prawa wtórnego. W tym względzie podnosi ona cztery zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że nie wszczynając formalnego postępowania wyjaśniającego przeciwko Grecji, Komisja nie zastosowała się do swoich wniosków w sprawie SA.33828 – grecki system podatku tonażowego i wytycznych z 2003 r. w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego (zwanymi dalej „wytycznymi w sprawie transportu morskiego”).
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja uchybiła zobowiązaniom wynikającym z rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (rozporządzenie 2015/1589, art. 23) i art. 108 TFUE, nie wszczynając formalnego postępowania wyjaśniającego przez siedem lat po wydaniu decyzji na podstawie art. 23 oraz, że odmawiając zajęcia jasnego stanowiska w tym względzie, Komisja naruszyła prawa zainteresowanych stron, co stanowi naruszenie rozporządzenia 2015/1589 (art. 24), Karty praw podstawowych [Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”)] (art. 41 i 47) oraz zasad Unii Europejskiej (takich jak zasada uzasadnionych oczekiwań).
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania chronioną w karcie (art. 20 i 21) oraz uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi lojalnej współpracy (art. 4 ust. 3 TUE) ze względu na to, że odmówiła bez ograniczenia w czasie podjęcia działań na podstawie art. 107 TFUE względem greckiego systemu podatku tonażowego, podczas gdy zniósła podobne systemy pomocy państwa w odniesieniu do portów w innych państwach członkowskich w ograniczonym terminie.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja nie przestrzegała międzynarodowych norm podatkowych oraz unijnego prawa podatkowego i zobowiązań podatkowych w odniesieniu do minimalnych zasad opodatkowania, które mają zostać wdrożone przez wszystkie państwa członkowskie od dnia 1 stycznia 2024 r. na podstawie porozumienia OECD w sprawie drugiego filaru (grudzień 2021 r.) oraz wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania grup wielonarodowych w Unii (grudzień 2021 r.), przyjętego przez Radę Ecofin w grudniu 2022 r.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2023 r. – Grecja/Komisja

(Sprawa T-18/23)

(2023/C 179/78)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: E. Leftheriotou, A.E. Vasilopoulou i O. Pastellas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości decyzji wykonawczej Komisji z dnia 15 listopada 2022 r., C(2022) 8047 final, dotyczącej skutków finansowych, jakie należy zastosować do wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (Sekcja Gwarancji) (zwany dalej „EFOGR-SG”) w niektórych przypadkach nieprawidłowości popełnionych w Grecji,
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części odnoszącej się do kwoty odpowiadającej kwocie zwrotu, która została uchylona przez sąd krajowy w sprawie 2014/10019, czyli o obniżenie kwoty podlegającej odzyskaniu w tej sprawie z 145 854,46 EUR do 48 619,63 EUR,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez Republikę Grecką.